

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

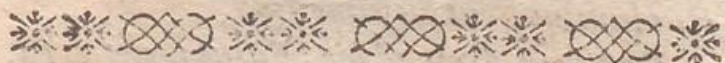
Medit. 7. De Transfiguratione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

eum voluntate imitandi, conuenienter nomi-
mini suo, non mundi vanitates, sed Christi
virtutes.

io. Christus mutauit nomen Simonis, vo-
cando eum Petrum; hic enim est mos Dei,
imponere nomina conuenienter officijs quæ
exercere debent. Vnde merito pude fieri, de-
berent multi Christianorum parentes, qui cū
profiteantur se sequi Christum, eiisque San-
ctos, nec aliud putentur facturi eorum filij,
tamen non Christianorum aut Sanctorum, sed
gentilium, vel alia vana huius mundi nomina
illis imponunt.

ii. Dominus primo Petrum fecit petram, &
postea super illam fundauit Ecclesiam. Vnde
discere debent, qui a Deo electi sunt ad ali-
quod officium, quantumuis sublime & ar-
duum, non mox trepidare, aut animum de-
spondere: nam qui eos elegit, non destituet
quoq; viribus vel prædijs necessarijs ad mu-
uus suum exequendum; qui vero electi non
sunt, sed vltro se ingesserunt, magnam trepi-
dandi causam habent.

MEDITATIO VII.
DE TRANSFIGURA-
TIONE DOMINI IN MONTE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Assumptis Iesus charissimis tribus dis-
cipulis, Petro, Ioanne & Iacobo: trās-
figuratus est ante eos.*

G 2

II. Lo-

II. Loquebatur cum Mose & Helia.

III. Rogante Petro vt fierent ibi tria tabernacula, insonuit vox de caelo: Hic est filius &c. vnde consternati discipuli, promi collapsi sunt, quos tangendo Christus, dixit: Surgite &c.

F I G V R A.

Exod.
34.

MOyses, cū in monte cum Deo loque- retur, facta est facies eius splendi- da.

P R O P H E T I Æ.

- Psal.* 88. 1. **T**Habor & Hermon in nomine tuo exultabunt.
- Pf.* 103. 2. Confessionem & decorem induisti, am- ctus lumine sicut vestimento.
- Psal.* 2. 3. Dominus dixit ad me, Filius meus es tu.
- Deut.* 18 4. Prophetam de gente tua, & de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus tuus, ipsum audies.

D O C V M E N T A.

- I. **C**Hristus demonstraturus discipulis suā gloriam, eos deduxit in locum excel- ium, & separatim; vt intelligeremus, si nos quoque illius participes esse velimus debere nos ab hominum mundanorum turba, & se

& seculi tumultibus secedere, & conferre nos ad culmen perfectæ vitæ: nam qui animum habent in terram depressum, suasque voluptates quarunt in hoc mundo, non cogitent se visione diuinæ gloriæ, minus autem diuini vultus conspectu fruituros.

2. Christus inter orandum transfiguratus est in monte. Vnde discimus, si velimus in nobis aboleri malam figuram, quam effecit peccatum, & transfigurari vnâ cum Christo, debere nos addictos esse sancto exercitio orandi: quâdoquidem sicut proprius conuersationis mundanæ effectus est denigrare animam, sicut propheta de Babylonijs, qui erant typus peccatoris loquitur. *Facies combusta vultus eorum,* *Esa. 13.*

sic conuersationis diuinæ proprius effectus est dealbare animam in actionibus tam internis, quàm externis, vti significauit propheta in illis verbis: *Accedite ad eum, & illuminamini:* *Psa. 33.*

sicut accidit quoque Moyfi, cuius facies post sermonem cum Deo habitum, mirè resplenduit.

3. Tres tantum discipuli meruerunt videre Christi transfigurationem: vt intelligamus paucos esse, qui peculiaribus quibusdam donis ornentur à Domino. Cuius causa est, quia pauci sunt qui omnino mundo & sibiipsis renuntient, & Christum in sectanda vita perfecta sequantur.

4. Christus in præsentia paucorum declarare voluit suam gloriam, nempe, tribus tantum discipulis, quibus etiam mandauit, ne cuiquam, donec ipse viueret, patefacerent hanc visionem: ad informandos uos, vt optemus, quoad fieri potest ea quæ conciliant nobis honorem & gloriam apud homines, manere occulta & ignota: nec ea manifestemus nisi

paucis quando postulabit necessitas, multi enim, quia facile dona sua à Deo accepta alijs publicarunt, illis exciderunt: nam qui inquit S. Gregorius, thesaurum portat in publico, exponit se periculo, ne priuetur illo.

5. Christus existens in gloria, voluit illos prophetas secum colloqui de sua passione, ad dandum exemplum eius, quod multo ante **Eccl. II.** dixerat Sapiens, *In die bonorum ne immemor sis malorum.* Et sic necessarium est, vt inter vitæ huius voluptates & consolationes misceamus semper aliquam amaritudinem, ne excaecemur, reuocando nimirum, in memoriam mortem, quamq; rationem aliquando reddituri simus Deo, de occasionibus quas ad nos iuuandos præbet. Deinde vt parati simus ad perferendas aduersitates si quas Dominus nobis immittere vellet.

6. Petrus videns Christum gloriosum, dixit. *Domine bonum est nos hic esse tecum.* sed postea tempore passionis eum captum deseruit & aufugit. O quot hodie inueniuntur, qui amore proprio pleni tantisper Christum sequuntur, & colunt sedum prosperè omnia succedunt, & solatia affluunt, sed quamprimùm afflictio aliqua aliunde ingruit, cum mox derelinquunt!

7. Euangelium refert Petrum ignorasse quid diceret. Si hic Apostolus ob consolationem ex gloria Christi perceptam nesciebat quid loqueretur: quanto verius dici poterit de nobis, cum huius vitæ illecebris & rerum creaturarum solatijs affixi sumus nos ignorare quid dicamus vel agamus: nam inhiando falsis illis bonis non aliud, quam nobis ipsis exitium & damnationem vltro accersimus, licet minimè animaduertamus.

MEDI-